

هیپاتیت C در بیماران هموفیل

دکتر سید مؤید علویان^{۱*}، دکتر بهزاد حجاری زاده^۲، دکتر رضا ملک زاده^۳

^۱ دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج)

^۲ مرکز هیپاتیت تهران

^۳ مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

بیماران هموفیل به میزان زیادی در معرض خطر آلودگی با ویروس هیپاتیت C (HCV) قرار دارند. پس از معرفی درمانهای جدید HIV، نقش HCV در «میزان مرگ و میر» شاکستر شده است و توجه پزشکان را بیشتر معطوف به هیپاتیت C کرده است. این نکته مشخص شده است که عفونت همزمان با HIV پیشرفت به سمت نارسایی کبدی را در این بیماران سرعت می‌دهد. غربالگری این بیماران بسیار اهمیت دارد، به این علت که بیماران آلوده باید هر چه زودتر شناسایی شوند و به‌طور دقیق مورد ارزیابی و پیگیری قرار گیرند و در صورت لزوم درمان شوند. پزشکان باید بدانند که برای بیماران هموفیل به‌صورت دوره‌ای باید آزمایشهای غربالگری از نظر وجود آنتی‌بادی علیه HCV در سرم انجام شود و در صورت مثبت بودن آزمایشهای اولیه بررسی مولکولی HCV RNA انجام گیرد. از طرف دیگر تعیین ژنوتیپ جهت تصمیم‌گیری درمانی حائز اهمیت اساسی است. هم‌اکنون درمان با اینترفرون و ریباویرین توصیه می‌شود که به نظر می‌رسد در بیماران هموفیلی نتایج مشابه با جمعیت عادی مبتلا به هیپاتیت C داشته است. در سالهای اخیر نسل جدید و طولانی اثر اینترفرون به نام پگ-اینترفرون معرفی شده است که اثردهی بیشتری داشته است. گوارش، ۱۳۸۲؛ سال هشتم: ۷۱-۱۶۳

واژه‌های کلیدی: هیپاتیت C، هموفیلی، درمان

مقدمه

در دو دهه اخیر تلاشهای فراوانی شده است تا با ارائه شیوه‌های درمانی نوین ناتوانیها و محدودیتهای زندگی در بیماران مبتلا به اختلالات انعقادی خصوصاً هموفیلی کاهش یابد. پیشرفتهای به‌وجود آمده در درمان بیماران هموفیل باعث بهبود چشمگیر در طول عمر و کیفیت زندگی این بیماران شده است. با این حال، استفاده مداوم از فرآورده‌های انعقادی که از خون اهدایی از هزاران اهداکننده تهیه می‌شود، این بیماران را در معرض آلودگی با ویروس‌های قابل انتقال از طریق خون نظیر HIV و انواع ویروس هیپاتیت قرار می‌دهد. استفاده روزافزون از واکسن هیپاتیت B و تأثیر مفید آن در پیشگیری از ابتلا به این بیماری، باعث کاهش چشمگیر ابتلای بیماران هموفیل به هیپاتیت

* نویسنده مسئول: دکتر سید مؤید علویان- تهران، صندوق پستی

۱۴۱۵۳۶۵۱-۳۶۵۱

تلفن: ۰۲۱-۸۹۶۷۹۲۳، نمابر: ۰۲۱-۸۹۶۷۹۲۳

E-mail: manager@iranhepgorup.info

B شده است. اما به دلیل عدم دسترسی به واکسن هیپاتیت C، ابتلا به این بیماری به دنبال تزریق خون و فرآورده‌های خونی به عنوان یک معضل جدی بهداشتی در بیماران هموفیل همچنان باقی است.

ویروس هیپاتیت C یکی از ۶ ویروس شایع هیپاتیت ویروسی است (A, B, C, D, E, G). راه اولیه انتقال این ویروس از طریق خون است و منابع عفونت شامل: معتادان تزریقی، فرورفتن سوزن آلوده و تزریق خون یا فرآورده‌های خونی آلوده می‌باشد. در حال حاضر در ایالات متحده آمریکا این بیماری یک مشکل بهداشت عمومی و یکی از مهمترین علل شناخته شده بیماری مزمن کبد و اولین نیاز به پیوند کبد می‌باشد^(۱). شایعترین علت بیماری مزمن کبدی، سیروز و سرطان سلول کبدی (HCC) نیز در دنیای غرب هیپاتیت C است^(۲).

ویروس هیپاتیت C یک RNA ویروس از خانواده فلاوی ویروسهاست. ژنوم ویروس احتمالاً به علت هتروژنیسیته، قادر به فرار از سیستم ایمنی میزبان است و این امر سبب احتمال بالای مزمن شدن عفونت می‌گردد.